

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9696/2558

บริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ขอสงวนสิทธิ์ในข้อมูลและเนื้อหาที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้ โดยเอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเอกสารประกอบการพิจารณาเท่านั้น และไม่ถือเป็นสัญญาซื้อขายหลักทรัพย์ หรือการให้คำแนะนำในการซื้อขายหลักทรัพย์แต่อย่างใด

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 175, ป.อ. มาตรา 95, ป.อ. มาตรา 83

ย่อ / หลักกฎหมาย

การกระทำอันจะเป็นความผิดฐานฟ้องเท็จตาม ป.อ. มาตรา 175 ต้องเป็นการนำความเท็จในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาไปกล่าวอ้างให้ผู้อื่นได้รับโทษ ทั้งที่ไม่เป็นความจริง ส่วนเรื่องอายุความนั้น ป.อ. มาตรา 95 และมาตรา 96 ได้บัญญัติไว้ต่างหากเพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการฟ้องคดี ซึ่งเป็นเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาโดยตรง ดังนั้น การที่จำเลยที่ 1 กล่าวอ้างในฟ้องคดีก่อนว่าคดีของจำเลยที่ 1 ยังไม่ขาดอายุความนั้นแม้จะไม่ใช่ความจริง จำเลยทั้งหกก็หามีความผิดฐานฟ้องเท็จไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งหกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 175 ระหว่างไต่สวนมูลฟ้อง ศาลชั้นต้นเห็นว่าคดีพอวินิจฉัยได้แล้ว จึงมีคำสั่งไต่สวนมูลฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์ทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ทั้งสองฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่ามีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ทั้งสองว่า ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้ยกฟ้องโจทก์ข้อด้วยกฎหมายหรือไม่ คดีนี้โจทก์ทั้งสองฟ้องว่า จำเลยที่ 2 ถึงที่ 6 ร่วมกันจัดการให้จำเลยที่ 1 ฟ้องโจทก์ทั้งสองเป็นคดีอาชญาฐานร่วมกันฉ้อโกง ตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ 1527/2552 หมายเลขแดงที่ 2817/2552 ของศาลแขวงปทุมวันโดยจำเลยทั้งหกรู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดในคดีดังกล่าวมาก่อนวันที่ 2 มีนาคม 2552 นานแล้ว แต่จำเลยทั้งหกกลับนำคดีที่ขาดอายุความมาฟ้องโจทก์ทั้งสองเป็นคดีอาญา โดยอ้างว่าคดียังไม่ขาดอายุความซึ่งเป็นความเท็จ จึงเป็นการร่วมกันนำความเท็จมาฟ้องโจทก์ทั้งสองนั้น เห็นว่าประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 175 บัญญัติว่า "ผู้ใดเอาความอันเป็นเท็จฟ้องผู้อื่นต่อศาลว่ากระทำความผิดอาญา หรือว่ากระทำความผิดอาญาแรงกว่าที่เป็นความจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท" ดังนั้น การกระทำอันจะเป็นความผิดฐานฟ้องเท็จตามมาตรา 175 ต้องเป็นการนำความเท็จในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาไปแก้งฟ้องผู้อื่นให้รับโทษ ทั้งที่ไม่เป็นความจริง เมื่อจำเลยที่ 1 ฟ้องโจทก์ทั้งสองในคดีก่อนกล่าวหาว่าโจทก์ทั้งสองร่วมกันฉ้อโกงจำเลยที่ 1 องค์ประกอบของการกระทำความผิดคือ การหลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และโดยการหลอกลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สามทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ แต่คดีนี้โจทก์ทั้งสองกล่าวหาว่าจำเลยที่ 1 ยื่นฟ้องโจทก์ทั้งสองโดยอ้างว่าคดีของจำเลยที่ 1 ยังไม่ขาดอายุความซึ่งเป็นความเท็จ เห็นได้ว่าข้อที่โจทก์ทั้งสองอ้างดังกล่าวมิใช่เนื้อหาที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงตามที่จำเลยที่ 1 ฟ้องโจทก์ทั้งสอง ส่วนเรื่องอายุความนั้น ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 95 และมาตรา 96 ได้บัญญัติไว้ต่างหาก

เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการฟ้องคดี ซึ่งเป็นเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาโดยตรง
ดังนั้น การที่จำเลยที่ 1 กล่าวอ้างในฟ้องว่าคดีของจำเลยที่ 1 ยังไม่ขาดอายุความนั้นแม้จะไม่ใช่
ความจริง จำเลยทั้งหกก็หาไม่มีความผิดฐานฟ้องเท็จไม่ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษายกฟ้องโจทก์
ชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์ทั้งสองฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

ชาติชาย โฆษิตวัฒน์ฤกษ์ · จินดา ปิ่นทะโชติ · ตั้งใจ ศาสตร์ศิริ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/9696/2558>